

آلت اللہ ﷻ جلو تخریب لامل بقلع را لرفت.

س از تسلط وهابیان، مسلمانان از رفتن حج خوددار کردند. در آن زمان، کک از روحانلون تهران در سال 1344 (1345 ق) با نام آلت الله شخ عبدالرحم صاحب فصول حائر [نوه مرحوم شخ محمد حسن حائر اصفهان، صاحب فصول به بواسطه تالف کتاب مشهور "الفصول" در اصول فقه خاندانش به آن اسم، مسمم کردند] همراه حدود هزار نفر از راه شام عزمت حج کرد.

عبدالعزیز سعودی (پادشاه عربستان) از آن حرکت استقبال کرده و سعی کرد با استقبال از آنان نشان دهد که مشکلی با سایر مسلمانان ندارد و این نیست که آنان را کافر بشمارد. به هر رو این عالم دنیا، در ببحوحه ماجرا منازعه وهابیان با مسلمانان به همراه شمار زیادی ایرانی راه حج مآشود.

س از فراغت از حج، عبدالعزیز نمازنده خود را برای عرض تبرک و تقاضای بازدید معظم له فرستاد و ساعتی را برای ملاقات وعده دادند. در آن ملاقات آیت الله فصولی حائری خطاب به عبدالعزیز گفتند: آیا تمام اصلاً حائری که منظور داشتید تمام شد، فقط خراب کردن قبور ائمه بقیع مانده بود؟

گفتند است که این ملاقات و در واقع این سفر حج یکسال بعد از ماجرای خراب کردن قبور بقیع بوده که هنوز آثار قبور باقی بود و اگر آن سال مبادرت به ترمیم نمیشد امروز هم اثری از محل قبور باقی نبود. عبدالعزیز در پاسخ گفت: راست میگویند، ولی انکار را من نکردم. این عمل به تحرک سفر ایران (که مسلمان نبوده و یکی از مسالک فاسد را داشته) انجام شد (اشاره او به در هویدا یعنی مرزا حبيب الله سر آقا رضا قناد شیرازی بها بود که آن زمان در جده مقیم بود و سرپرستی حجاج را داشت). آیت الله فصولی ضمن تأکید بر این که این شخص دشمن مذهب شما و ما است از او میخواهد تا به این امر رسد کند. ملک قبول کرده و وعده میدهد که صورت قبور را تجدید کند. و بنابراین کرد، بنان که تا حال باقی است.

در این وقت شیخ عبدالرحیم فصولی شهادت کرد که ملک دو صفت مسدس از سنه مرمی بسازد. یکی بالاتر باشد که صورت قبور رو آن باشد. یکی پایینتر که مردم باستند و زیارت بخوانند. در اطراف این صفت بزرگ طاق نماها از سنه مرمی ساخته شود که فقط برای استراحت و نشستن مفید باشد و جای خوابیدن را سکونت نباشد. ابداً طلا و نقره هم در آنها بکار نرود. ملک، این نقشه را ظاهراً میپذیرد.

س از رفتن، عبدالعزیز دستور میدهد تا متن آنکه بر آن توافق شده است رو کاغذی مارک دیوان جلاله نوشته و ثبت شود و برای آیت الله فصولی ارسال شود.

گفتند است، در منابع تاریخی برای حرم بقیع اوصاف متعددی ذکر شده است؛ از جمله آنکه: حرم بقیع، هشت ضلعی بوده و دارای دو در بوده که یکی از آنها به رو زائرین میشود. این حرم خادمانی داشته است و

دارا ضریح، رولوش، لایراغ، شمعدان، و فرش بوده است.

در هشتم شوال سال 1344 هجر قمری پس از اشغال مکه، وهابیان به سرکردی عبدالعزیز بن سعود رو به مدینه آوردند و پس از محاصره و جنگ با مدافعان شهر، سرانجام آن را اشغال نموده، مأمورین عثمانی را بلرون کردند و به تخریب قبور ائمه بقیع و دفن قبور هم دفن قبر ابراهیم فرزند امامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم قبور زنان آن حضرت، قبر ام البنین مادر حضرت ابوالفضل العباس صلی الله علیه و آله و سلم و قبر عبدالله پدر امامبر و اسماعیل فرزند امام صادق صلی الله علیه و آله و سلم و بسایر قبور دفن گرداختند. ضریح فولادی ائمه بقیع را که در اصفهان ساخته شده بود و رو قبور حضرات معصومین امام مجتبی، امام سجاد، امام باقر و امام صادق صلی الله علیه و آله و سلم قرار داشت را از جا در آورده، بردند.

اما این اولین حمله آنان به مدینه نبود. آنان در سال 1221 هجر نوزدک بار دفن به مدینه هجوم برده، پس از یک سال و نیم محاصره توانسته بودند آن شهر را تصرف کنند و پس از تصرف اقدام به غارت اشیای گرانبها حرم امامبر صلی الله علیه و آله و سلم و تخریب و غارت قبرستان بقیع نمودند. طبق نقل تاریخی، آنها در این حمله لیل صندوق مملو از جواهرات مرصع به الماس و لاقوت گرانبها و حدود یکصد قبضه شمشیر با غلافها مطلا به طلا خالص و تزین شده به الماس و لاقوت و به غما بردند. و این نوز نخستین حمله آنان به مقدسات اسلام نبود.

کک از جهانگردان غربی به نام مستر رتر که به فاصله کوتاه از ولایت این حرم، بقیع را دیده، ولایت آنجا را دفن ترسّم میکند: «نون وارد بقیع شدم، آنجا را همانند شهر ددم که زلزله شدید به وقوع پیوسته و به ولایت مبدلش ساخته است؛ زرا در جا جا بقیع بجز قطعات سنی و کلوخ در هم ریخته و خاکها و زبالهها رو هم انباشته و تلهها لبوب کهنه و ششها در هم شکسته و آجرها و سلمانها تکه تکه شده، بز دگر نمیتوان دید. فقط در بعضی از رهذرها تنه این قبرستان از میان این زبالهها

راه بارشکک برای عابرین باز نموده اند. و اما آنچه در کنار دیوار غربی بقیع دادم، تلا بود از تله‌ها قدام و تخته‌ها کهنه و سناها و قطعات آهن رو هم انباشته که آنها بخش از زیالها و بقاها مصالح ساختمانها و ویران شده بود که در کنار هم انبار شده بود و لا اله الا الله و ویرانها و خرابها نه در اثر وقوع زلزله و یا حادثه طبیعی، بلکه با عزم و اراده انسانها به وجود آمده است و همه آن نبد و بارهاها زبا و سفد رن که نشان قبر فرزندان واران امامبر اسلام بود، با خاک کسان بردده است.»

منبع: [تدیان](#)